

Nyíregyháza, 1918. szeptember 21.

Apja ácssegéd volt, majd fogházőr. 1938-ban a nyíregyházi állami tanítóképzőben tanítói oklevelet szerzett. 1939-ig Pocsaj községben és Újfehértón kisegítő tanító volt, majd 1944-ig Aknaszlatinán szakmájában dolgozott. 1942. májustól egy évig frontszolgálaton volt, számvivő a hadseregben. 1944. decembertől ismét katona, 1945. májusban hadifogságba került a Felvidéken, 1945-től hadifogoly a Szovjetunióban; acélvágó egy vasgyárban, majd ácsmunkás volt. 1947-től tábori propagandista és az antifasiszta bizottság elnöke volt. 1948-ban hazatért, 1949. szeptemberig a Szabolcs megyei tanfelügyelőségen az oktatási, majd a személyzeti osztály vezetője volt. 1950. januárban belépett a Magyar Dolgozók Pártjába; 1951-től a Szabolcs-Szatmár megyei Tanács művelődési osztálya vezetője volt. 1956-ban az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán magyar nyelv- és irodalom szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1956. novembertől az MSZMP tagja, 1957. január és december között megyei tanácselnök helyettes volt. 1957. december és 1963. december között az MSZMP Szabolcs-Szatmár megyei Bizottsága titkára, 1963. december 27-étől 1970. november 2-ig megyei első titkár volt. 1967. februárban elvégezte az SZKP Pártfőiskola három hónapos átképző tanfolyamát. 1970. novemberben megválasztották Szabolcs-Szatmár megyei tanácselnöknek. Funkciójából saját kérésére rendezetlen magánélete miatt 1973. május 3-án felmentették. 1970-től 1972. márciusig az MSZMP KEB tagja volt. 1967. március 19. és 1975. április 11. között országgyűlési képviselő volt, előbb Szabolcs-Szatmár megye 2. számú, 1971. április 25-étől a megye 17. számú egyéni választókerületében.